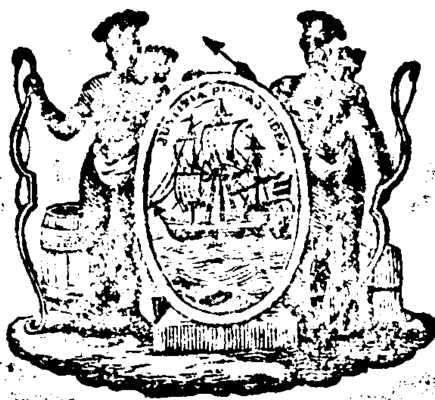
No. 56. **Ao. 1849.**

Donderdag, 10 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 7 *Mei* 1849.

(9840) Alzoo de navolgende personen zich bij rekest hebben gewend, om voor slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1o. C. J. HOFWIJK, voor de haar toebehoorende slavin *Santje.*

2o. A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc* over- en voor de slavin *Anna*, bekend voor den vrijdom ten name van LOUISA van F. van RENSFIJL.

3°. Dezelve, *Curator ad hoc* over- en voor de slavin *Susanna* en haar kind *Johannis*, bekend voor den vrijdom ten name van A. E. WOUDHUIS.

4o. M. J. WIJCHGEL, voor de haar onder den last des vrijdoms toebehoorende Slavin *Gerhardina* of *Dientje.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie, binnen den tijd van *drie* weken, ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 7 *Mei* 1849.

(5313) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van HENRICH RUMMERS GUMMELS, Echtgenoote en minderjarig Kind.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 9 *Mei* 1849.

(9457) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van Mr. PIETER FIERS SMEDING, Echtgenoote en Kind.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 9 *Mei* 1849.

ALIDA JACOBA SUSANNA VIJVERBERG heeft op heden aanteekening gedaan van haar voorgenomen vertrek uit deze Kolonie. (9448)

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Administratie van Financien.

Ter kennis van het Algemeen wordt gebragt, dat voor eene som van *f* 50,000.00 waarover, in rekening met het Ministerie van Kolonien uit *het fonds tot verzilvering van Schatkist-biljetten*, ten behoeve dezer Kolonie is beschikt, buiten omloop zijn gesteld en gebiffeerd *Vijf honderd Schatkist-biljetten* van *f* 100,00, voorzien met de navolgende nummers, als:

No.	5,433	5,445	5,453	5,470	5,483	5,493	5,515	5,529	5,545	5,559
	4	6	9	1	4	500	6	31	7	61
	6	7	60	2	5	1	7	2	8	2
	7	50	1	3	6	2	8	3	9	5
	8	1	2	5	7	3	9	6	52	6
	9	2	3	6	9	9	21	7	4	8
	40	3	4	7	90	10	4	8	5	9
	1	4	5	9	1	2	6	40	6	71
	2	6	6	80	3	3	7	3	7	2
	3	7	8	1	5	4	8	4	8	3
No.	5,574	5,586	5,598	5,617	5,631	5,643	5,655	5,669	5,682	5,694
	5	8	600	9	2	4	6	70	3	5
	6	90	2	21	3	5	7	2	4	6
	7	1	3	2	4	6	8	3	6	7
	8	2	4	3	5	8	9	4	7	8
	9	3	9	5	6	9	60	6	8	9
	80	4	10	6	7	51	1	7	90	700
	1	5	4	7	8	2	6	9	1	1
	2	6	5	8	40	3	7	80	2	2
	5	7	6	9	1	4	8	1	3	3
No.	590	3,835	5,301	5,313	5,325	5,338	5,380	8,878	8,892	8,905
	1033	6	2	4	6	9	1	81	4	7
	4	7	3	5	7	40	3	2	5	8
	691	40	4	7	8	1	5	3	6	9
	9,4	3	5	8	30	3	8	4	7	10
	5	4	6	9	1	7	90	6	8	1
	9	7	7	21	2	8	1	7	900	2
	3824	78	9	2	3	9	5	8	1	7
	6	5,299	11	3	6	78	8,874	90	2	9
	33	300	2	4	7	9	5	1	4	20
No.	9,739	9,750	9.765	9,806	9,823	9,837	9,850	9,862	9,875	9,889
	40	1	6	9	4	8	1	3	6	90
	1	3	7	10	6	9	2	4	8	1
	2	4	8	4	8	40	3	6	9	3
	4	5	70	5	9	1	4	7	80	5
	5	6	1	7	30	2	5	9	1	6
	6	7	801	8	1	3	6	70	2	7
	7	8	2	9	4	5	7	1	3	8
	8	9	4	20	5	8	9	2	5	9
	9	60	5	2	6	9	60	3	7	900

No. 2,579	9,424	11,527	11,945	11,963	11,976	11,990	12,150	12,168	12,182
857	10,759	30	6	4	7	3	5	9	4
3,868	874	81	7	5	9	4	7	71	6
4,203	914	9	51	6	80	5	9	2	7
36	11,518	644	3	7	1	8	62	4	8
7,906	20	835	4	9	2	9	3	6	9
11	1	63	6	71	4	12,000	4	7	90
4	2	904	60	2	6	74	5	8	1
20	5	41	1	3	7	147	6	80	2
9,013	6	4	2	5	9	9	7	1	3

Paramaribo, *den* 5 *Mei* 1849.
De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

[9850] In opvolging van Art. 2 der Publicatie van den 27 | 28 December 1839 [Gouv. Blad van dat jaar No. 17] worden bij deze door fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in de Kolonie *Suriname* opgeroepen, al degenen, welke mogten vermeenen, hetzij als Erfgenamen of uit welken titel ook, regt of aanspraak te hebben op de ongereclameerde batige Saldo's van de volgende Boedels, in dewelke de Dictums *Dertig* jaren en langer zijn geobtineerd, als:

J. P. MARTINI	*f* 63	01
H. WENDRIKS	» 69	64
J. W. ROHBUSCH	» 234	14
C. TODTENHAUPT	» 159	25
QUASIBA van C. REEDER .	» 402	85
De vermiste WILLEM MOORE	» 563	49^5
LOUIS PARIA	» 77	42^5

ten einde binnen den tijd van *Drie jaren*, te rekenen van Heden, in maniere als bij Art. 3 der opgemelde Publicatie voorgeschreven, zich deswege aan te melden, op poene dat die gelden, als gepraescribeerd, aan 's Rijks schatkist zullen vervallen.

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1849.
De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CH. LIONARONS.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Sarah*, bieden bij inschrijving te Koop aan:

7 Balen Sea Island } *KATOEN*,
en 1 » Baal Vuile }

ter Landswaag te bezigtigen, waarvan de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof zullen worden aangenomen, tot Zaturdag den 12den dezer, des morgens ten 9 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal het Katoen, dadelijk na de toewijzing, tegen *Contante* betaling, aldaar worden afgeleverd. (5316)

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1849.

(9847) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname* zal op Vrijdag den 25 Mei 1849, publiek bij Executie verkoopen:

Het Huis en Erf gelegen aan de *Steenbakkerij Straat* L. C. No. 150, aankomende M. N. MONSANTO.

Het Huis en Erf gelegen aan de *Weide Straat* L. D. No. 73, aankomende JOHANNA van LENTZ.

En over zes weken:

⅛ aandeel in de Plantaadje *Frederikslust* c. a., gelegen aan de *Warappe Kreek*, aankomende ANTON WHARTON WHITE [nu Boedel.]

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1849.
A. DE RANDAMIE.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Curaçaosche Couranten tot en met 14 *April* 1849.)

Uit de *Diario de Debates* van den 6 Maart.

In de zitting der Vereenigde Wetgevende Kamers der Republiek van Venezuela van den 1 dezer, is, bij gelegenheid der beraadslagingen over het verzoek der uitvoerende magt, om magtiging te erlangen tot het gebruikmaken van de derde bevoegdheid van art. 118 der Constitutie, door een lid van den Senaat, den Heer Rendon, het volgende gezegd geworden:

Mijn Heer de President! De openingen door den Heer Minister aan buitenlandsche zaken gegeven, strekken ten bewijze dat het congres wel gedaan heeft, hem uit te noodigen in deze zitting te verschijnen. Hij heeft ons medegedeeld dat de ambtenaren van twee naburige, en van eenen Europeschen Koning afhankelijke eilanden, vijandelijkheden tegen de republiek gepleegd hebben, en dit bij voortduring doen.

Ik geloof dat het, van het oogenblik dat de ambtenaren dezer twee eilanden vijandelijkheden tegen ons pleegden, de pligt van de uitvoerende magt was, de bewijzen daarvan op te zamelen en het congres bijeen te roepen, ten einde, des noodig, den oorlog aan het gouvernement van die kolonien of aan haren Koning te verklaren, dewijl de Republiek van Venezuela, ofschoon nog slechts eene geringe bevolking bezittende, en slechts in het opkomen zijnde, eene republiek is, die de Koningen niet behoeft te vreezen [toejuiching.]

Zij, die zoo heldhaftig de onafhankelijkheid verdedigd hebben, die den monarch van Spanje of zijne legerscharen overwonnen en tot aan de overzijde des oceaans teruggedreven hebben, kunnen, ik herhaal het, den Koning van Holland niet vreezen.

Maar de Heer Minister heeft ons terzelfde tijd gezegd dat men zich in deze zaak tot dien Koning wenden, en tegen de verkeerde handelwijze der ondergeschikte of koloniale ambtenaren moest protesteren en voldoening eischen voor het krenken der eer van Venezuela; van Venezuela, Mijne Heeren! dat welligt meer roem bezit dan Holland; ik spreek niet meer van het hedendaagsche koningsgezinde, van het oude heldhaftige en republikeinsche Holland; en dat tevens vergoeding gevorderd zou worden voor de schaden, welke die handelingen den inwoners en het bestuur van dit land berokkend hebben.

Dit alleen kan beletten dat het Congres zich op dit oogenblik bezig houde met de bewijzen te vorderen, ten einde den oorlog al of niet te verklaren; want de 9e. bepaling van art. 87 der Constitutie geeft ons daartoe de magt. Ja, wij zouden heden de Uitvoerende Magt moeten afvragen om de documenten overteleggen, ten einde daarover te beslissen. Het is echter te hopen dat, voor het sluiten der zittingen van het Congres, de Uitvoerende Magt ons den uitslag zal doen kennen van de ingestelde vorderingen bij het Hollandsche gouvernement in Europa, in strijd met welks bedoelingen misschien, de ambtenaren der eilanden gehandeld hebben.

Niet zoo zeer omdat men aldaar de vijanden van Venezuela opgenomen heeft, maar omdat de ambtenaren dier eilanden wezentlijk vijandig jegens ons gouvernement handelen, zoo vereischt de toestand van het land gebiedend, dat de Uitvoerende Magt bekleed worde, niet alleen met de 3de buitengewone bevoegdheid, maar ook met al de magt, welke haar tot redding van het land, tot redding der onafhankelijkheid, en wat meer is dan onafhankelijkheid, tot redding der bedreigde vrijheid kan gegeven worden, (toejuichingen.)

Wij verwachten deze bescheiden; er is nog tijd om te wachten, en wij moeten ons heden met de gevraagde bevoegdheid, welke de Heer Minister zal gelieven voor te lezen, bezig houden, [deze werd voorgelezen].

Wij stellen vertrouwen in de Uitvoerende Magt, dat zij niet slechts ten aanzien van deze kolonien zal handelen, gelijk het vijandelijk gedrag van derzelver gezagvoerders eischt, maar ook, dat zij alle mogelijke maatregelen zal nemen ter erlanging van eene eervolle voldoening van den Koning van Holland, en dat zij alle mogelijke middelen, in hare magt, zal aanwenden om de gezagvoerders van die eilanden te doen zien, dat eene verstoring van den vrede ten hunne nadeele zal uitloopen; dat zij het zijn, die het meeste belang bij het behoud van den vrede hebben; dewijl zij uit dezen vrede grootere voordeelen trekken, dan wij zelven ooit kunnen.

Deze eilanden handelen niet alleen tegen het regt der volken, maar ook tegen hun eigen belang, hunne eigene welgesteldheid. — Wij hebben Curacao noch deszelfs ambtenaren noodig; het is ons zeer gemakkelijk ons met de aangelegenheden van dit en het andere eiland te bemoeijen en te bewerken dat zij voor het gouvernement van Holland verloren gaan; wij kunnen dit gemakkelijker doen dan het hun op de eene of andere wijze gelukken zou den Venezuelanen schaden te berokkenen, door hun den oorlog aantedoen, of dien onder hen aantestoken. Ten laatste verliest men het geduld.

Misschien ligt de oorzaak van dit kwaad in eenige toegevendheid, welke men ten onregte gebruikt heeft; ja ten onregte, want waarom moet Venezuela de gezagvoerders van Curaçao believen? Waarom kan men niet veeleer verwachten dat deze het gouvernement der republiek zouden believen?

Doch ik herhaal het andermaal, ten aanzien van dit punt moeten wij vertrouwen stellen in de Uitvoerende Magt. Haar Minister heeft ons den toestand der zaak opengelegd, en deze openhartige mededeeling moet ons de overtuiging geven, dat men bezig is maatregelen te beramen, ten einde iedere vijandelijkheid in hare gevolgen onschadelijk te maken."

Na dezen spreker nam de Minister van Binnenlandsche zaken het woord en zeide onder anderen:

"Betreffende de handelingen der gezagvoerders van de kolonien, kan gezegd worden dat er geene toegevendheid aan den kant van het gouvernement is gebezigd geworden wegens hun vijandelijk gedrag; en wanneer ik gezegd heb dat zij vijandelijkheden gepleegd hebben tegen

het gouvernement, moet men niet verstaan, dat zij het regtstreeks gedaan, maar dezelven toegelaten hebben.

Er is, ik herhaal het, in deze zaak geene toegevendheid gebezigd geworden. Men heeft er met nadruk vertogen tegen gedaan en de noodige maatregelen genomen om behoedzaam te zijn tegen hunne handelingen. De Uitvoerende Magt vreest den Koning van Holland noch eenig magtiger Koning. Sterk door haar regt, sterk door de regtvaardigheid harer zaak en ondersteund door de nationale gevoelens, behoeft zij voor niets te vreezen, (toejuiching)

Het gouvernement is in deze zaak met die voorzigtigheid te werk gegaan, dat daardoor zijn regt en de regtvaardigheid van zijne zaak versterkt zullen worden (toejuiching.)

Het is niet overbodig hier te herinneren hetgeen reeds gezegd is geworden: dat het gouvernement bezig is de bewijsstukken in gereedheid te brengen en de noodige maatregelen te nemen, om met de waardigheid, die der Republiek past, zijne vorderingen bij den Koning van Holland intestellen."

Wij gelooven het overbodig eenige aanmerkingen te maken op de vergelijking van het oude en hedendaagsche Holland met de Republiek van Venezuela; de zaak is daartoe te algemeen bekend. Wij kunnen echter niet voorbij gaan den Spreker in het Congres van Venezuela te herinneren aan de gastvrijheid van Curaçao, waarvan hij persoonlijk de blijken gehad heeft. Indien het Congres van Venezuela in 1836 even zoo gedacht had als dat van 1849, dan zoude hij luide geschreeuwd hebben over de onregtvaardigheid van het denkbeeld: om een land den oorlog aan te willen doen wegens verleende herbergzaamheid aan ongelukkige vreemdelingen, die ten gevolge van burgeroorlogen hunne haardsteden moesten verlaten.

Sedert den oorlog der onafhankelijkheid van Columbia is Curaçao het toevlugtsoord geweest van al de uitgewekenen van Nieuw Grenada en Venezuela. De emigranten van alle partijen zijn hier zonder onderscheid gastvrij ontvangen geworden: — Patriotten, Godos, Reformisten, Federalisten, Oligarcas en Liberalen, allen hebben hier eene veilige wijkplaats gevonden, zonder in het minst bemoeijelijkt te worden, en nu zou deze zelfde gastvrijheid ons als eene misdaad, als eene schending der tractaten aangerekend worden! Dit is te ongehoord, dan dat het naauwelijks eene wederlegging behoeft.

Wij gelooven wel dat men steeds genegen is om de pogingen der uitgewekenen, om in hun land terug te keeren, of hunne partij daar te doen zegevieren, ten laste van het land te stellen, waar deze eene wijkplaats gevonden hebben; doch hoe moeijelijk en soms onmogelijk is het niet voor de gezagvoerders van die landen, om die pogingen voor te komen of te beletten. Men heeft steeds uit het oog verloren de moeijelijke positie, waarin de inwoners van een land gesteld worden door de emigranten der verschillende partijen, ten gevolge van burgertwisten, te gelijk te moeten ontvangen.

Het sympatiseren met de uitgewekenen van de eene partij meer dan met die van de andere, waartoe meestal de uitgewekenen zelven aanleiding gegeven hebben, of eene gewaagde onderneming van den koopman, werd dikwijls als partijdige handelingen beschouwd, doch niemand heeft het ooit in het hoofd gekregen, om dezelven als hostiliteiten tegen het gouvernement te beschouwen.

Het is ons niet bekend in hoeverre de ambtenaren van deze eilanden [Curaçao en Aruba] vijandelijkheden tegen de Republiek van Venezuela gepleegd hebben, waarvan bewijzen in handen van het gouvernement der Republiek zouden berusten. Wij willen ook de zaak niet vooruitloopen, omdat dezelve aan de beslissing van het gouvernement in het moederland onderworpen is geworden. Wij kunnen echter de verontwaardiging niet ontveinzen, welke de bedreiging van den Heer Rendon bij ons opgewekt heeft. Hij is eenen geruimen tijd op Curaçao en alzoo in de gelegenheid geweest om de bevolking van dit eiland te leeren kennen. Hij zal opgemerkt hebben dat de nationaliteit dezer bevolking te groot is, dan dat eenige invloed van buiten in staat zou zijn dit eiland voor Nederland te doen verloren gaan. En de rampspoedige gevolgen der burgertwisten, van welke Venezuela zelf naar het voorbeeld oplevert, zullen redenen te meer zijn om haar voor altoos te doen besluiten, zich vast aan Nederland te houden.

Betreffende de voordeelen, welke Curaçao uit den handel met Venezuela trekt, kan niet ontkend worden dat dezelve groot zijn, doch dezelfde voordeelen geniet Venezuela wederkeerig van Curacao. Twee landen, die met elkander handel drijven, kunnen gezegd worden dezelfde voordeelen van elkander te trekken; derhalve hebben beide landen belang in de bevordering van elkanders welzijn.

Venezuela zou door de welvaart van Curacao te vernietigen zich zelf nadeel berokkenen, en daarom gelooven wij dat de Venezuelanen in het algemeen geheel anders dan de Heer Rendon over Curacao zullen denken.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Kingston, Jamaica, 6 Maart 1849.

» Er is een geschil ontstaan tusschen het Huis der Gemeente, den Gouverneur en den Raad. Het Huis der Gemeente heeft geweigerd geld aan het gouvernement toe te staan, zoodat de Gouverneur, de regters, de geestelijkheid en al de ambtenaren thans zonder inkomsten zijn; en het volk zal dit jaar geene belastingen hoegenaamd betalen.

» Het Huis der Gemeente stelde voor om de uitgaven van het Bestuur te verminderen, en maakte eene wet, waarbij de salarissen van al de ambtenaren, geene uitgezonderd, van den Gouverneur af tot de politie dienaren, verminderd werden; de Raad weigerde deze wet aan te nemen; en het Huis der Gemeente besloot met te zeggen: » Wanneer gij niet bedenkt, dat een half ei beter is, dan een ledige dop, dan zult gij niets hebben," — Zij namen daarop een streng besluit, om niets hoegenaamd aan het gouvernement te geven.

» Het Huis nam de wet op de invoerregten aan, met de bepaling: dat het geld, voortspruitende uit inkomende regten, besteed zal worden alleenlijk, tot onderhoud van de publieke gestichten, zoo als de Penitentaire, het publiek Hospitaal, enz., en verbood den Ontvanger Generaal, op straffe eener geldboete van 1000 p. st. om eenige uitbetaling op last van den Gouverneur, tot eenig ander einde, te doen.

» De Gouverneur bevindt zich in groote engelegenheid; de kwestie is ter beslissing aan het Britsche gouvernement opgezonden, en algemeen dacht men dat het gemelde gouvernement het Huis der Gemeente zal schorsen.

» Eene algemeene Vergadering, om over deze gebeurtenis te beraadslagen, zal heden in de Court House gehouden worden.

MELASSIE EEN WAAR MIDDEL TEGEN DE CHOLERA.

In de *New York Herald* leest men het volgende:

» Wij hebben thans een eenvoudig en uitmuntend behoedmiddel, hetwelk algemeenlijk bij alle huisgezinnen aangewend wordt en uit niets meer bestaat, dan een weinig melasse te doen in alles wat zij tot voedsel en drinken gebruiken.

» Het is eene bekende zaak dat, toen de Cholera in 1833 heerschende was, degenen, die gewoon waren melasse te gebruiken, door die ziekte niet aangetast werden. Als een voorbeeld haalt men aan, dat in het stadje Regla, aan gene kant van de baai, geen enkel Cholera-geval is opgemerkt geworden.

» Aldaar bestaan vergaarbakken, waarin de melasses van de Plantaadjen in den omtrek ontvangen, daar na gekuipt en op de vaartuigen aan de werven verscheept worden. De inwoners dezer plaats gebruiken veel melassen in hun eten en drinken.

» Men heeft ook opgemerkt, dat op zeer weinige Suiker Plantaadjen de Cholera onder de negers geheerscht heeft, terwijl op de Koffij Plantaadjen veel negers aan de Cholera bezweken zijn. Men schrijft de reden hiervan toe aan het overvloedig en algemeene gebruik van de melasse door de negers op de Suiker Plantaadjen

» Onze geneesheeren raden het overvloedig gebruik van melassie bij rijst, enz, aan, als een behoedmiddel tegen de Cholera. Zij zeggen dat het eene verzachting is voor de ingewanden en dat het inflamatien te keer gaat Wij houden het er voor, dat dit het grootste behoedmiddel is, dat ooit tegen de Cholera is uitgevonden geworden."

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door en ten huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

DINGSDAG, 8sten Mei.

Het Huis en Erf, aan de *Heeren Straat*, La. A No. 48; aankomende den Boedel wijlen J. J. Engelbrecht.— *f*3,500.— *Opgehouden.*

PRODUCTEN-HANDEL.

De bij inschrijving verkochte 35 vaten SUIKER van Plantaadje *Nieuwhoop*, hebben opgebragt 7$\frac{46}{100}$ c.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Engelsche Schoener *Ladij of the Night*, Kapt. V. Bartoccini, van *Berbice*, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw S. Ostron, 2 kinderen en 2 bedienden.

Idem, de Koloniale Schoener Curacaonaar, van Demerarij.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Harmonie, *Kapt.* Wilkens, *adres bij van West & Co.*

Anna Maria Henriette, *Kapt.* H. F. Zeijlstra, *adres bij Gisius en Co.*

Wilhelmna, *Kapt.* J. N. Klint, *adres bij C. J. Leijsner.*

Astrea, *Kapt.* J. A. de Lang, *adres bij H. Degenhard.*

Allersma Kapt. Vos, *adres by H. Degenhard.*

Eliza, *Kapt.* Dirks, *adres bij J. Lijon.*

Polaris, *Kapt.* F. Ruijter, *adres bij Gebrs Samson.*

Suriname, *Kapt.* R. van der Meij, *adres bij Gisius en Co.*

Via Nickerie naar Amsterdam.

Nickerie-Packet, *Kapt.* D. Hoiker, *adres bij J. G. Fonseca Fz.* Sluit HEDEN.

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1849.

☞ Bij het ter perse leggen dezes, ontvangen wij, per de *Curaçaonaar*, Nieuwsbladen uit het Moederland tot den 31 Maart, waaruit wij kortelijk het volgende overnemen;

De begrafenis van Z. M. WILLEM II is bepaald op Woensdag den 4den April des voormiddags ten half elf ure.

Het lijk van den Vorst is te Tilburg in eene kist geplaatst, van binnen met zink belegd en van boven met glas bedekt, waar het ligchaam in gewone uniform gekleed, en met zijne ridderorders op de borst, zigtbaar is.

Volgens het programma der begrafenis zal het Koninklijke lijk van Tilburg naar Rotterdam worden vervoerd, alwaar hetzelve, in naam des Konings, aan 's Rijks werf plegtig zal ontvangen worden door den vice-Admiraal en buitengewonen Adjudant *J. C. Rijk*, als Minister van Marine, en den Opperstalmeester Graaf *van Rechteren*, als Groot-Officier van 's Konings Huis.

Het Koninklijk lijk zal van Rotterdam naar Delft worden vervoerd en aldaar buiten *de Nieuwe Brug* ontvangen worden door den Kamerheer Ceremonie-meester Baron *Snouckaert van Schauburg*, en door allen, die tot den plegtigen begrafenisstoet behooren.

Aan den ingang der kerk, wordt het Koninklijk lijk op een lijkbaar gesteld en tot aan het graf gedragen door 24 Officieren van het garnizoen te 's Gravenhage, die deze bijzondere onderscheiding hebben verzocht.

De kist, in het graf nedergelaten, zal met het Grootzegel van het Rijk verzegeld worden door den Minister van Justitie.

Na den afloop der verzegeling, zal de lijkbaar, met het rouwkleed daarover, boven den ingang van den grafkelder gesteld worden; waarna de heraut van van wapenen *Nederland* met luider stemme aankondigen zal, dat de plegtige teraardebestelling van het stoffelijk overblijfsel van Z. M. WILLEM II, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz., volbragt is.

Door den Kamerheer-Ceremoniemeester is bekend gemaakt, dat het Hof wegens het afsterven van Z. M. WILLEM II den rouw aanneemt voor den tijd van 84 *weken*.

In de Nationale Vergadering te Frankfort van 27 Maart is besloten, dat de Waardigheid van Rijks-opperhoofd, aan een' der regerende Vorsten zal worden opgedragen. De erfelijkheid der Keizerlijke Waardigheid is aangenomen, en in de zitting van den 28. de Koning van Pruissen, Frederik Wilhelm IV, als *erfelijken Keizer van Duitschland* verkozen.

Terwijl Denemarken zich met al le kracht ten oorlog toerust en de Koning reeds naar het leger vertrokken is; terwijl de verschillende Duitsche Contingenten naar Sleeswijk op marsch zijn, verneemt men, dat het den Pruissischen afgevaardigde te Londen gelukt is, eene verlenging van den wapenstilstand tot 8 April te bewerken.

Het lot van Noordelijk Italie is beslist. Den 21n. Maart 's avonds, trokken de Oostenrijkers over de Tessino, weinige uren nadat Karel Albert diezelfde rivier was overgegaan. Alle pogingen om den vijand dezen overgang te beletten mislukten. De Oostenrijkers rukten bestendig voorwaarts en er vielen bloedige gevechten voor. De Piemontesche armee is geheel verslagen en men ontvangt het berigt dat Koning Karel Albert geabdiceerd heeft ten behoeve van den Hertog van Savoije, waarop hij de wijk op Franschen bodem genomen heeft.

Te Brussel hebben den 24 Maart onderscheidene arrestatien plaats gehad van leden van het democratische en socialistische genootschap *der regten van den werkman*, als beschuldigd van het plan beraamd te hebben, om op den avond van den 25n. ter gelegenheid van een feestmaal, de kazerne, het Koninklijk Paleis en andere openbare gebouwen te Brussel in brand te steken, de gazlichten uit te dooven en van de duisternis gebruik te maken, om een' aanslag te wagen tegen het bestaande Gouvernement. De orde keerde spoedig terug en overal hoorde men den kreet." *leve Leopold! weg met de republiek!*"

HANDELS-BERIGTEN.

Rotterdam, 30 *Maart* 1849.

Buiten de gewone behoefte werkte de herlevende lust tot het doen van zaken, gevoegd bij eenen geest van speculatie, gunstig op de markt. Intusschen geven deze speculatie-inkoopen weinig vertrouwen in de toekomst, daar de voornaamste oorzaak gezocht moet worden in den overvloed van geld. — Houdt deze op, dan zijn weder geforceerde verkoopen te vreezen; Neemt men daarbij in aanmerking de nog steeds ingewikkelde politieke aangelegenheden, vooral met betrekking tot Denemarken, Duitschland en Italie, dan zal men eene onzekerheid voor de toekomst ontwaren, welke het voorzigtig is, bij ondernemingen *van langen duur*, niet uit het oog te verliezen.

Suiker: De goede stand van dat artikel werd door de prijzen op de veiling der H. M. bevestigd. Deze verhooging had eenen gunstigen invloed op de *Surinaamsche* Suiker. — De prijzen van *Geraffineerde* volgden dezen gunstigen indruk niet. Deze omstandigheid, gevoegd bij den teruggang van dit artikel op de Londensche markt, hebben de vraag doen verminderen, waardoor de waarde van *Surinaamsche* Suiker *f* 1 — beneden het hoogste standpunt der markt is aan te nemen.

Katoen. Ofschoon de verkoopen, uithoofde van te hooge vorderingen der houders en te geringe keus, beperkt waren, bleven de prijzen niettemin geheel in verhouding van die der hoofdmarkten.

Arrowroot bleef in puike kwaliteit gevraagd en zou tot 30 a 35 c. Kontant te plaatsen zijn.

Quassiehout. Door voortdurende aanvoeren te Amsterdam flaauwer en zou niet boven de *f* 7.— te verkoopen zijn.

Van Rum zijn 33 puncheons *Surinaamsche* tot *f* 10 afgedaan.

Op den 31 *Maart ll., lagen te Amsterdam in lading naar herwaarts, de volgende Schepen:*

Nathalie, Kapt. G. van Medevoort.
Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg.
Oceaan, Kapt. A. Spekman.
Susanna, Kapt. G. D. Visser.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.